

kræfterne regere, har ladet bankerne køre fuldstændig uhæmmet med kæmpe bonus for at låne så meget ud så usikkert som muligt – så er det heller ikke ligefrem et godt eksempel på, at det er markedskræfternes frie spil, der er den bedste måde at styre verden på.

Hvis vi herhjemme ser på ældreplejen, som er blevet brugt flere gange i debatten, så tror jeg altså ikke, der er mange ældre, der foretrækker, at der kommer ét menneske ind ad døren med mad, et andet menneske ind og gør rent om morgenen, og et tredje menneske, som kommer og hjælper dem med at få noget personlig pleje osv., altså mange forskellige mennesker i løbet af dagen, fordi det hele har skullet splittes op. Disse mennesker, der kommer, må ikke lave nogle af de andre opgaver, må ikke sætte sig ned og holde den ældre i hånden og drikke en kop kaffe, hvis det er det, der er brug for, men skal følge nogle bestemte skemaer, fordi alt skal måles og vejes for at kunne konkurrere på lige vilkår, som det hedder. Det er vilkår, som jo så ikke er spor lige, fordi det offentlige er forpligtet til at sørge for, at der hele tiden er et beredskab. Vi har set eksempler på kommuner, der kunne spare millionbeløb, når den private leverandør gik konkurs, fordi de så ikke længere skulle opretholde det beredskab, men bare kunne levere opgaven direkte til de ældre, der havde behov for det.

Vi ser også, at privatiseringen kan have store omkostninger for det enkelte menneske på andre områder, senest i forhold til privatiseringen af børnehaver og vuggestuer, hvor vi hørte om et par på SU, hvis søns vuggestue blev privatiseret. Pludselig kostede den altså 1.500 kr. om måneden, hvor de før havde haft friplads. Så er der ikke meget frit valg længere, hvis man ikke har råd til at betale.

Det ideologiske korstog, regeringen har ført med hensyn til privatisering, og som vi har hørt Dansk Folkeparti meget klart tiljuble i dag, betyder altså, at vi ikke har en ordentlig demokratisk kontrol med, hvad det er, der foregår, og derfor ikke ordentligt kan styre, hvad det er, der sker i vores samfund. Det betyder meget dårligere vilkår for de mennesker, der skal have hjælp, og det betyder også i mange tilfælde dårligere vilkår for medarbejderne. Især på rengøringsområdet har vi set, hvordan den voldsomme udlicitering og privatisering har ført til et virkelig elendigt arbejdsmiljø og masser af mennesker, der bliver nedslidt, og jo i øvrigt også har ført til meget dårligere rengøring, hvad vi bl.a. kan se store problemer med på sygehusene.

Vi kan også risikere, at der bliver meget dårligere service, fordi der ikke er noget krav om, at de medarbejdere, der kommer ind, er uddannet, f.eks. på ældreplejeområdet, hvor vi ellers er nået langt i retning af at sikre en god uddannelse af vores mange SOSU'er, så de faktisk ved noget om ældres vilkår, ved noget om, hvordan de skal tage sig af ældre, og hvad de skal gøre, for at de ældre kan blive ved med at have det godt og være aktive og have et godt liv. Men hvis det, der bliver afgørende, bliver prisen, og ikke, hvad det er, man kan levere, så risikerer vi altså, at man på et tidspunkt som ældre står over for at skulle vælge mellem at have en dygtig veluddannet offentlig SOSU, der kommer en gang om måneden og gør rent, eller at tage et privat tilbud med en ikkeuddannet underbetalt person, der så kan komme en gang om ugen og gøre rent. Så det er ikke så mærkeligt, hvis der er nogen, der så vælger, at de altså har behov for at få gjort rent en gang om ugen, også selv om det giver noget dårligere kvalitet, og det giver langt dårligere vilkår for de mennesker, der arbejder i det.

Så jeg har svært ved at se, hvorfor vi som samfund skulle være interesseret i at have den her voldsomme privatisering. Men jeg forstår godt regeringens ønske om, at private skal tjene så mange penge som muligt, uanset hvad konsekvenserne er for os andre.

Kl. 13:27

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det hr. Rasmus Prehn som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:27

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rasmus Prehn (S):

Som forslagsstiller vil jeg gerne takke for den meget vigtige og principielle debat, som vi har haft i Folketinget i dag. Det er jo en debat, som ikke alene handler om fremtidens velfærd, fremtidens kommunale selvstyre, men i høj grad også handler om, hvad det er for et grundlag, vi bygger vores beslutninger i det danske samfund på.

Den her meget principielle debat handler jo om, om vi skal give kommunerne selvstyre, så de selv kan træffe afgørelse om, hvad der er rigtigt for dem, eller om vi skal sidde på Slotsholmen og diktere, at det lige præcis er 26,5 pct., som skal sendes i udbud. Fra socialdemokratisk side tror vi på, at man da skal træffe afgørelse om det ude i den enkelte kommunalbestyrelse.